

Jeg vil henstille, om man ikke kunde sætte Kassebog ind i Stedet for Journalen og lade Hovedbog og Kassebog forblive. En Statusbog er absolut nødvendig for at faa en Rettesnor over, hvorledes Firmaets Virksomhed har stillet sig i Løbet af Aaret. Men alene Statusbogen, der maaske kun staa med nogle faa Poster paa Aktiv- og Passivside, er ikke nok. Status bliver jo imidlertid udført gennem en hel Masse Opgørelser af Beholdninger og Værdier, og det forekommer mig, at det maa siges, at Statusbogen maa være ført saaledes paa Basis af disse og Lageropgørelser, at Forrettings Status til enhver Tid kan gøres nøjagtigt op, og at alle de Bilag, der høre til Status, ogsaa altid skulle opbevares ved Statusbogen. Der staaer nok i Lovforslaget, at Bilag skulle opbevares, men derved tænkes vel nærmest paa Regnskabsbilag, fuldt ud udbetalte Regninger, der ere Bilag til Hovedbogen. Jeg tror, det maa siges udtrykkeligt, at regnskabsmæssige Bilag til Statusopgørelsen skulle altid vedlægges denne.

Hvad saa Underskrivningen af Statusopgørelsen angaar, siges det, at i private Forretninger skal det være Indehaveren, og det er ogsaa rigtigt nok. Men naar det saa hedder, at ved Aktieselskaber og Selskabsbestyrelser skulle alle Medlemmer af Selskabets Bestyrelse underskrive Statusopgørelsen, tror jeg ikke, det er rigtigt. Det er jo selvsagt ganske umuligt, at alle Medlemmer af et stort Aktieselskabs Bestyrelse kunne have været med til at gøre Status op. Navnene figurere paa Papiret, det kan se meget godt ud, men noget Hold tror jeg ikke, at der er deri. Lad os tage en stor Bank, der baade har Direktion og Delegation og Bankrådsmedlemmer, og hvad nu alle disse Styrelser hedde. Det kan jo ikke nytte, at alle disse Navne staa under Statusopgørelsen. De kunne dog ikke have gjort denne Status op. Jeg tror, der maa findes noget andet. Det maa være den ansvarlige Ledelse, Direktionen. Og jeg tror, at man der har en Rettesnor i Bestemmelserne med Hensyn til Angivelse af Skattepligten. Der forlanger man bestemte Mænds Underskrift paa Opgivelse til Skattemyndighederne. Jeg tror, det maa være de samme, der have Ansvaret for Statusopgørelsen.

Hvad Autorisationen angaar, siges det, at ogsaa Kassebogen skal autoriseres. I almindelige Forretninger bliver nu om Stunder en Hovedbog autoriseret en Gang om Aaret, maaske hvert andet Aar og i mange Tilfælde hvert 3die Aar eller 4de Aar. En Statusbog autoriseres maaske

kun en enkelt Gang i en Mands Levetid, — der gaar jo ikke mange Blade med, hver Gang der skal indføres et Aars Status. Der bruges i de allerfleste Forretninger en Kassebog om Aaret, i mange Forretninger bruges der flere, og i de store Banker, Magasiner og flersidige Forretninger et stort Antal Kassebøger om Aaret. Jeg tror, at det bliver et meget stort Arbejde at autorisere disse; jeg ved ikke, om det har været Genstand for nærmere Overvejelse, hvor stort det vil blive; der vil blive i Tusindvis af Bøger at autorisere. Hvorledes vil man i Københavns Magistrat og paa Frederiksberg være i Stand til uden Antagelse af ekstra Hjælp at autorisere dette Utal af Kassebøger? — de skulle jo autoriseres gratis. Er hele denne Autorisation nødvendig? Jeg tror det egentlig ikke, og i vore Nabolande er den vistnok ikke forordnet. Jeg skulde tro, at man godt kunde undlade at kræve Kassebøgerne autoriserede; i hvert Fald bør det nærmere overvejes, om det er praktisk.

Straffebestemmelserne indeholdes jo i § 8, som er delt i to Afsnit. Det er mig ikke ganske klart, hvilken Rækkevidde disse Bestemmelser have. I det første Stykke tales der om Overtrædelse af Pligten til at lade Kassebog eller Statusbog autoriseres. Lad os sige, at en eller anden Person, der er ansat i en Forretning, bliver afskediget og fjendtlighedsindt mod Forretningens Indehaver; han er bekendt med, at denne ikke har sine Bøger autoriserede, og han vil eventuelt kunne anmelde Indehaveren. Derefter skulde denne kunne kaldes op paa Politikammeret og dømmes af Retten i Anledning af, at Bøgerne ikke have været autoriserede. Jeg er ingen Tilhænger deraf, jeg holder ikke af det. Hvis en Mand, der har været i en Forretning, er klar over, at der ikke har været ført Bøger, eller at de i hvert Fald ikke have været førte paa tilstrækkelig Maade, kan det saa, naar han anmelder dette for Øvrigheden, tillades denne Øvrighed at undersøge, om de fornødne Bøger ere til Stede og ere førte paa behørig Maade, og eventuelt idømme vedkommende fra 100 til 1,000 Kr. i Mulkt? Jeg tror ikke, det gaar an, eller at disse Lovbestemmelser ville kunne gennemføres. Naar et Bo kommer under Konkursbehandling, ved Dødsfald o. s. v., kunde der maaske være noget i, at en Undersøgelse finder Sted, og det er vel sagtens det, der er tænkt paa. Men jeg vil ganske bestemt tage Afstand fra ethvert saadant almindeligt politimæssigt Indgreb i den private